

Środa, 28 października 2015 r.

P8_TA(2015)0384

Polityka spójności i przegląd strategii „Europa 2020”**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 28 października 2015 r. w sprawie polityki spójności i przeglądu strategii „Europa 2020” (2014/2246(INI))**

(2017/C 355/05)

Parlament Europejski,

- uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), w szczególności jego art. 4, 162 oraz art. 174–178,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz ustanawiające przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności i Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006 (zwane dalej „rozporządzeniem w sprawie wspólnych przepisów”) ⁽¹⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1301/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego i przepisów szczególnych dotyczących celu „Inwestycje na rzecz wzrostu i zatrudnienia” oraz w sprawie uchylenia rozporządzenia (WE) nr 1080/2006 ⁽²⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1304/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Społecznego i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1081/2006 ⁽³⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1299/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie przepisów szczegółowych dotyczących wsparcia z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w ramach celu „Europejska współpraca terytorialna” ⁽⁴⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1302/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1082/2006 w sprawie europejskiego ugrupowania współpracy terytorialnej (EUWT) w celu doprecyzowania, uproszczenia i usprawnienia procesu tworzenia takich ugrupowań oraz ich funkcjonowania ⁽⁵⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1300/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie Funduszu Spójności i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1084/2006 ⁽⁶⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (UE, Euratom) nr 1311/2013 z dnia 2 grudnia 2013 r. określające wieloletnie ramy finansowe na lata 2014–2020 ⁽⁷⁾,
- uwzględniając szóste sprawozdanie Komisji na temat spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej z dnia 23 lipca 2014 r. zatytułowane „Inwestycje na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia: promowanie rozwoju i dobrego zarządzania w regionach i miastach UE” (zwane dalej „szóstym sprawozdaniem na temat spójności”),

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 320.⁽²⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 289.⁽³⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 470.⁽⁴⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 259.⁽⁵⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 303.⁽⁶⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 281.⁽⁷⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 884.

Środa, 28 października 2015 r.

- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 ⁽¹⁾,
- uwzględniając ósme sprawozdanie Komisji z postępów w dziedzinie spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej zatytułowane „Miejski i regionalny wymiar kryzysu” z dnia 26 czerwca 2013 r.,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 14 stycznia 2014 r. w sprawie inteligentnej specjalizacji: tworzenie sieci doskonałości na rzecz należytej prowadzonej polityki spójności ⁽²⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 14 stycznia 2014 r. w sprawie gotowości państw członkowskich UE do skutecznego i terminowego rozpoczęcia nowego okresu programowania polityki spójności ⁽³⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie siódmego i ósmego sprawozdania Komisji Europejskiej z postępów unijnej polityki spójności oraz w sprawie sprawozdania strategicznego 2013 dotyczącego realizacji programów na lata 2007–2013 ⁽⁴⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 27 listopada 2014 r. w sprawie opóźnień w rozpoczęciu realizacji polityki spójności na lata 2014–2020 ⁽⁵⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 3 marca 2010 r. zatytułowany „Europa 2020” – strategia na rzecz inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu” (COM(2010)2020),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 19 października 2011 r. zatytułowany „Ramy dla nowej generacji innowacyjnych instrumentów finansowych – unijnych platform instrumentów kapitałowych i dłużnych” (COM(2011)0662),
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/760 z dnia 29 kwietnia 2015 r. w sprawie europejskich długoterminowych funduszy inwestycyjnych ⁽⁶⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 13 stycznia 2015 r. zatytułowany „Optymalne wykorzystanie elastyczności przewidzianej w obowiązujących postanowieniach paktu stabilności i wzrostu” (COM(2015)0012),
- uwzględniając konkluzje Rady dotyczące szóstego sprawozdania w sprawie spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej: inwestycje na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia, przyjęte przez Radę do Spraw Ogólnych (polityka spójności) w dniu 19 listopada 2014 r.,
- uwzględniając opinię Komitetu Regionów z dnia 3 grudnia 2014 r. zatytułowaną „Szóste sprawozdanie w sprawie spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej” ⁽⁷⁾,
- uwzględniając dokument roboczy zatytułowany „Szkielet do przeglądu strategii »Europa 2020«: wkład Platformy Monitorowania Strategii »Europa 2020« zarządzanej przez Komitet Sterujący Komitetu Regionów” ⁽⁸⁾,
- uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno- Społecznego z dnia 21 stycznia 2015 r. w sprawie szóstego sprawozdania Komisji na temat spójności ⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 298 z 26.10.2012, s. 1.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2014)0002.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2014)0015.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2014)0132.

⁽⁵⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2014)0068.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 123 z 19.5.2015, s. 98.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 19 z 21.1.2015, s. 9.

⁽⁸⁾ <https://portal.cor.europa.eu/europa2020/SiteCollectionDocuments/2459-brochure-BlueprintEU2020.pdf>

⁽⁹⁾ Dz.U. C 242 z 23.7.2015, s. 43.

Środa, 28 października 2015 r.

- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 2 marca 2015 r. zatytułowany „Wyniki konsultacji publicznych w sprawie strategii »Europa 2020«” (COM(2015)0100),
  - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 13 stycznia 2015 r. zatytułowany „Optymalne wykorzystanie elastyczności przewidzianej w obowiązujących postanowieniach paktu stabilności i wzrostu” (COM(2015)0012),
  - uwzględniając art.52 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rozwoju Regionalnego (A8-0277/2015),
- A. mając na uwadze, że polityka spójności jest główną polityką inwestycyjną UE na rzecz wzrostu i rozwoju uwzględniającą cele strategii „Europa 2020” na rzecz inteligentnego i trwałego wzrostu gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu oraz mającą na celu zmniejszenie różnic między regionami i promowanie konwergencji, z budżetem wynoszącym 351,8 mld EUR do końca 2020 r.; mając na uwadze, że UE nadal boryka się ze skutkami kryzysu gospodarczego i finansowego, tj. z wysokim bezrobociem oraz nierównym i powolnym tempem odbudowy gospodarki; mając też na uwadze, że polityka spójności dąży do zmobilizowania całej energii i wszystkich możliwości oraz ukierunkowania ich na realizację celów strategii „Europa 2020” związanych z trwałym wzrostem i zatrudnieniem;
- B. mając na uwadze, że zasadniczą sprawą jest utrzymanie spójnego podejścia w ramach różnych inicjatyw unijnych na rzecz wzrostu i zatrudnienia oraz ochrony środowiska i klimatu; mając na uwadze, że inicjatywy przewodnie strategii „Europa 2020” odgrywają kluczową rolę we wzmacnianiu koordynacji na szczeblu lokalnym i regionalnym, jeżeli chodzi o wdrażanie polityki spójności; mając na uwadze, że przepisy dotyczące programowania czy sprawozdawczości nie przewidują specjalnego mechanizmu, który dotyczyłby wyraźnie inicjatyw przewodnich i wkładu europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych w ich realizację; mając na uwadze, że przy okazji przeglądu strategii „Europa 2020” trzeba będzie zająć się realizacją inicjatyw przewodnich i dążyć do równowagi między z jednej strony środkami finansowymi, fiskalnymi i ekonomicznymi a z drugiej strony aspektami społecznymi, edukacyjnymi, środowiskowymi i aspektami równości (zwłaszcza równości płci);
- C. mając na uwadze coraz pilniejszą potrzebę większej współodpowiedzialności za strategię na poszczególnych szczeblach sprawowania rządów i ze strony poszczególnych zainteresowanych podmiotów oraz wspólnej odpowiedzialności, której towarzyszą odpowiednie prawa i obowiązki, na wszystkich szczeblach wdrażania projektu; mając na uwadze, że należy usprawnić wielopoziomowe sprawowanie rządów i partnerstwo, ponieważ zasady te mogą pomóc w uporaniu się z brakiem potencjału administracyjnego;
- D. mając na uwadze, że cele polityki spójności niezaprzeczalnie ewoluowały w czasie, przyczyniając się do wspierania inwestycji w główne priorytety UE oraz wykazując zdolność adaptacji i skuteczność, jednocześnie stale zmniejszając różnice w poziomach rozwoju poszczególnych regionów, co pozostaje głównym celem, wzmacniając potencjał regionów i promując zrównoważony rozwój; mając na uwadze, że Europejski Fundusz na rzecz Inwestycji Strategicznych wnosi nowe elementy w całą unijną strategię mającą na celu osiągnięcie innowacyjnego, zrównoważonego wzrostu, sprzyjającego włączeniu społecznemu, a także tworzenie miejsc pracy wymagających wysokich kwalifikacji;
- E. mając na uwadze, że przegląd średniookresowy strategii „Europa 2020” powinien uwzględniać katastrofalne skutki kryzysu gospodarczego i finansowego, bardzo różne w różnych krajach i regionach Unii, a także być inteligentny i wyważony ze względu na spójność i skuteczność; mając na uwadze, że można by w nim jednak rozważyć też inne środki, takie jak środki związane z infrastrukturą, rynkiem wewnętrznym i potencjałem administracyjnym; mając na uwadze, że należy uwzględnić różne uwarunkowania terytorialne, poświęcając szczególną uwagę regionom UE wspomnianym w art. 174 i 349 TFUE;
- F. mając na uwadze, że przegląd śródkokresowy strategii „Europa 2020”, mimo opóźnienia w 2015 r., stwarza przede wszystkim szansę na dokonanie oceny (i uznanie) wkładu polityki spójności w osiąganie celów strategii oraz w poprawę istniejących zależności i powiązań między różnymi strategiami politycznymi UE a budżetem UE, aby napędzały one skutecznie proces wdrażania strategii; mając na uwadze, że etap ten ma zasadnicze znaczenie dla kształtowania przyszłej polityki spójności jako ogólnounijnej polityki inwestycyjnej przy jednoczesnym priorytetowym podejściu do zmniejszenia różnic rozwojowych i ponownego przyspieszenia procesu konwergencji;

Środa, 28 października 2015 r.

Strategia „Europa 2020” i jej powiązania z polityką spójności

1. przypomina, że strategia „Europa 2020” jest nadrzędną, długoterminową strategią Unii Europejskiej na rzecz wzrostu i zatrudnienia, opartą na pięciu ambitnych celach w zakresie: zatrudnienia, innowacji, zmiany klimatu i zrównoważonej energetyki, kształcenia oraz zwalczania ubóstwa i wykluczenia społecznego; zauważa, że uzupełnieniem tych celów jest siedem inicjatyw przewodnich, że nierównomiernie zajęto się wyzwaniem zidentyfikowanymi w 2010 r. i że postępy na drodze do realizacji niektórych z nich, np. walka z bezrobociem, są nadal umiarkowane; podkreśla, że UE powinna skupić się na trwałym wzroście, zrównoważonym rozwoju i godnych miejscach pracy, aby trwale czerpać korzyści z inwestycji;

2. podkreśla, że postęp na drodze ku zapewnieniu równości płci mógłby się również przyczynić do wzrostu gospodarczego, trwałego rozwoju i spójności społecznej;

3. zaznacza, że ramy zarządzania gospodarczego UE i ich mechanizm wdrażania, tj. „europejski semestr”, zostały ustanowione w 2010 r., aby zapewnić koordynację polityki fiskalnej i reform strukturalnych państw członkowskich oraz lepsze dostosowanie krajowej polityki budżetowej na rzecz wzrostu i zatrudnienia na szczeblu unijnym i krajowym w celu wspierania realizacji strategii; zwraca uwagę na fakt, że nadal należy podjąć wyzwania związane z dalszą koordynacją i synchronizacją

4. podkreśla, że polityka spójności na lata 2007–2013, w zestawieniu z poprzedzającą ją strategią lizbońską mającą podobne główne cele, znajdowała się już na etapie realizacji w momencie uruchamiania strategii „Europa 2020”, oraz że jej przeprogramowanie zgodnie z nowymi celami strategii byłoby nie tylko trudne, lecz przyniosłoby efekty odwrotne od zamierzonych; zaznacza jednak, że w czasie światowego kryzysu gospodarczego polityka spójności była nie tylko jedynym źródłem inwestycji dla wielu państw członkowskich, ale także, w ramach przydziału środków na cele strategii lizbońskiej, istotnie wspierała i uzupełniała krajowe strategie na rzecz wdrażania strategii „Europa 2020”, co potwierdza szóste sprawozdanie na temat spójności oraz szereg komunikatów i analiz Komisji; podkreśla, że zaangażowanie państw członkowskich, regionów i miast na rzecz strategii lizbońskiej osłabło wraz z upływem czasu i że zarządzanie strategią „Europa 2020” jest szczególnie zgodne z zasadami i instrumentami polityki spójności, co może zapewnić zobowiązanie do współodpowiedzialności za wdrażanie strategii;

5. wzywa Komisję, aby w kontekście ocen *ex post* okresu programowania 2007–2013 przedstawiła informacje na temat zarówno ukierunkowania na wyniki, jak i konkretnego wkładu polityki spójności w realizację celów strategii „Europa 2020”; podkreśla znaczenie zrozumienia realiów i ograniczeń dostępnych dowodów dotyczących wkładu polityki spójności w realizację nadrzędnych celów strategii oraz znaczenie uwzględnienia wstrząsów, jakich doznały gospodarki UE, zwłaszcza krajów, które poważnie ucierpiały w czasie kryzysu; jest zadowolony, że wnioski te mogłyby być przydatne podczas bieżącej realizacji strategii;

6. przypomina, że obejmująca wszystkie regiony polityka spójności stanowi główny unijny instrument inwestycji w gospodarkę realną i jest wyrazem europejskiej solidarności poprzez rozszerzanie zasięgu wzrostu gospodarczego i dobrobytu oraz poprzez zmniejszanie różnic ekonomicznych, społecznych i terytorialnych; zaznacza, że polityka spójności jest w pełni dostosowana do celów strategii „Europa 2020” i zapewnia niezbędne ramy dla inwestycji, nie będąc jedynie narzędziem ich realizacji; podkreśla w tym kontekście, że poprzez koncentrację tematyczną w ramach nowej struktury europejskie fundusze strukturalne i inwestycyjne są ukierunkowane na 11 celów tematycznych wywodzących się wprost z celów strategii „Europa 2020” oraz że warunki wstępne powiązane bezpośrednio z tymi celami tematycznymi zostały ustanowione po to, aby przeprowadzać inwestycje w sposób zapewniający maksymalną skuteczność; podkreśla swoje pełne poparcie dla tego nowego podejścia, które przyczyni się do zwiększenia skuteczności wydatkowanych środków;

7. podkreśla, że polityka spójności rozwija synergii z innymi dziedzinami polityki UE takimi jak jednolity rynek cyfrowy, unia energetyczna, jednolity rynek kapitałowy, polityka społeczna, a poprzez wszystkie swoje instrumenty i cele, w tym strategie makroregionalne, program rozwoju miast, agenda terytorialna, inwestowanie w MŚP, strategie inteligentnego rozwoju i inteligentnej specjalizacji, przyczynia się w znacznym stopniu do umocnienia jednolitego rynku i realizacji celów strategii „Europa 2020”; wzywa w tym kontekście organy krajowe i regionalne w całej Europie do opracowywania strategii inteligentnej specjalizacji i do wykorzystywania synergii między różnymi instrumentami unijnymi, krajowymi i regionalnymi, zarówno publicznymi, jak i prywatnymi;

Środa, 28 października 2015 r.

8. wskazuje na związek z szerszym procesem zarządzania gospodarczego poprzez środki łączące efektywność europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych z solidnym zarządzaniem gospodarczym; wzywa państwa członkowskie do odpowiedzialnego działania w celu unikania ich stosowania w możliwie największym stopniu oraz zapobiegania negatywnym skutkom dla wdrażania EFIS i dla osiągnięcia celów polityki spójności; podkreśla ponadto, że państwom członkowskim doświadczającym przejściowych trudności budżetowych należy udzielać wsparcia; z zadowoleniem przyjmuje mechanizmy elastyczności przewidziane w obowiązujących postanowieniach paktu stabilności i wzrostu (COM(2015)0012) mające na celu wzmocnienie powiązania między inwestycjami, reformami strukturalnymi i wykorzystywaniem zasobów w celu promowania długotrwałego wzrostu i ułatwiania postępów w realizacji celów strategii „Europa 2020”;

9. podkreśla z zaniepokojeniem opóźnienia we wdrażaniu polityki spójności w czasie bieżącego okresu programowania; zaznacza, że choć zatwierdzono już znaczną większość programów operacyjnych, to proces ich wdrażania znajduje się wciąż na bardzo wczesnym etapie; podkreśla jednak, że można dokonać oceny przydziału zasobów polityki na priorytety przyczyniające się do trwałego wzrostu i zatrudnienia; w tym kontekście odnotowuje, że zgodnie z pierwszą oceną Komisji kwoty przeznaczone na badania i rozwój, wsparcie MŚP, ICT, gospodarkę niskoemisyjną, zatrudnienie, włączenie społeczne, kształcenie i budowanie zdolności są dużo większe w porównaniu z poprzednimi okresami programowania, natomiast spadek poziomu wsparcia na infrastrukturę transportową i środowiskową; zwraca uwagę na fakt, że w momencie śródkresowego przeglądu strategii „Europa 2020” nadal może brakować danych dotyczących wdrażania europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych w latach 2014–2020 oraz że w rezultacie dokonanie konkretnej oceny wkładu tych funduszy w realizację celów strategii może być niemożliwe na tym etapie; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że państwa członkowskie podjęły działania, np. aby zagwarantować przeznaczanie 20 % swoich zasobów na działania w dziedzinie klimatu;

10. uznaje, że stworzenie ram wykonania oraz wprowadzenie warunków wstępnych i powiązań z zaleceniami dla poszczególnych krajów w okresie programowania polityki spójności 2014–2020 mogłoby stworzyć lepsze otoczenie inwestycyjne sprzyjające zmaksymalizowaniu wkładu polityki spójności w realizację kluczowych celów strategii „Europa 2020”;

Dynamika przeglądu i powiązane wyzwania

11. przypomina, że Komisja uruchomiła proces przeglądu strategii w 2014 r., publikując komunikat zatytułowany „Podsumowanie realizacji strategii »Europa 2020« na rzecz inteligentnego i trwałego wzrostu gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu”, i wyraża ubolewanie, że niewystarczająco odniesiono się w nim do polityki spójności i powiązanych z nią instrumentów; docenia to, że na dalszym etapie procesu włączono konsultacje publiczne przeprowadzone między majem a październikiem 2014 r. w celu zebrania dowodów na potrzeby przeglądu, i wyraża zadowolenie, że właściwość strategii oraz przydatność jej celów i priorytetów znalazły potwierdzenie;

12. stwierdza, że uznano, iż inicjatywy przewodnie osiągnęły swoje cele, podkreśla jednak, że ich widoczność została oceniona dość nisko; ubolewa, że kryzys gospodarczy i finansowy pogłębił dysproporcje w Unii Europejskiej i że poczyniono niewystarczające postępy w osiąganiu kilku kluczowych celów strategii, zwłaszcza w dziedzinie zatrudnienia, badań i rozwoju, ograniczania ubóstwa i wykluczenia społecznego; pochwała wniosek dotyczący potrzeby poprawy odpowiedzialności i zaangażowania na miejscu poprzez ugruntowanie partnerstwa pionowego i poziomego w celu lepszej realizacji strategii; podkreśla, że strategia powinna sprzyjać przejściu od ukierunkowania na proces i wynik do podejścia polegającego na ukierunkowaniu na rzeczywiste rezultaty w celu zagwarantowania jak największej wydajności i skuteczności polityk UE związanych ze strategią;

13. pochwała regularne publikowanie przez Eurostat wskaźników postępu we wdrażaniu strategii „Europa 2020”; wzywa jednak do zapewnienia większej i dokładniejszej regionalnej szczegółowości danych dostarczanych na poziomach NUTS II i NUTS III, co będzie miało coraz większe znaczenie z uwagi na nieprzewidziane problemy gospodarcze i społeczne występujące w różnych regionach UE niezależnie od poziomu ich rozwoju; zwraca ponadto uwagę na trzy wymiary polityki spójności: gospodarczy, społeczny i terytorialny, i uważa w świetle tego, że jej pomiarów nie należy dokonywać wyłącznie na podstawie wskaźników gospodarczych; w tym kontekście wzywa Komisję i państwa członkowskie do dalszej dyskusji i bardziej wydajnej współpracy nad opracowaniem wskaźników o szerszym zakresie, uzupełniających PKB, które byłyby właściwsze przy ocenie postępów w realizacji priorytetowych celów strategii „Europa 2020”;

Środa, 28 października 2015 r.

14. zauważa, że publikacja wniosku Komisji dotyczącego przeglądu strategii „Europa 2020” jest oczekiwana przed końcem 2015 r. i ubolewa nad tym opóźnieniem, zwłaszcza że początkowo publikację wniosku zaplanowano na początek 2015 r.; podkreśla, że raz jeszcze nastąpi ona w dość „niefortunnym momencie” w cyklu polityki spójności, w trakcie procesu wdrażania; podkreśla ponadto, że wczesne przeprogramowanie przyniosłoby efekty całkowicie odwrotne od zamierzonych w kwestii długoterminowego planowania strategicznego polityki spójności;

15. z zadowoleniem przyjmuje powołanie zespołu do spraw lepszego wdrażania funduszy UE; ponadto z zadowoleniem przyjmuje stworzenie służby wsparcia reformy strukturalnej, która oficjalnie rozpoczęła prace w dniu 1 lipca 2015 r. i będzie udzielać państwom członkowskim pomocy technicznej, z myślą o skuteczniejszym wdrażaniu reform strukturalnych i zaleceń dla poszczególnych krajów;

16. dostrzega jednocześnie potrzebę uwzględnienia ewolucji prognoz gospodarczych, stosowania nowych instrumentów, postępów w osiągnięciu celów strategii i związanej z tym konieczności dokonania dostosowań operacyjnych;

17. apeluje zatem o to, by zakres przeglądu śródkresowego strategii „Europa 2020” był inteligentny i wyważony oraz ukierunkowany na lepsze powiązanie pięciu celów strategii i jej inicjatyw przewodnich, a także na określenie metod lepszej realizacji i oceny tych celów bez tworzenia dodatkowej kompleksowości i nadmiernych obciążeń administracyjnych; podkreśla, że przegląd powinien uwzględniać mocne i słabe strony gospodarki UE, rosnące nierówności (np. w dziedzinie zdrowia), wysokie bezrobocie i wysokie długi publiczne; zaznacza, że równoległe z koncentracją na makroekonomicznych kryteriach zarządzania fiskalnego i gospodarczego należy czynić postępy w realizacji wszystkich głównych celów strategii „Europa 2020”; uważa, że uwagę trzeba zwrócić również na większe zrównoważenie społeczne i środowiskowe, większe włączenie społeczne i równouprawnienie płci; podkreśla znaczenie stałego wspierania organów państw członkowskich przez służby Komisji w zwiększaniu zdolności administracyjnej;

18. ponownie wzywa do pogłębienia wymiaru odpowiedzialności, poczucia zaangażowania, przejrzystości i uczestnictwa w odniesieniu do strategii poprzez zaangażowanie władz lokalnych i regionalnych oraz wszystkich odnośnych partnerów z organizacji społeczeństwa obywatelskiego i zainteresowanych stron, począwszy od opracowania celów aż do realizacji, monitorowania i oceny strategii; podkreśla kluczowe znaczenie lepszej struktury zarządzania opartej na zarządzaniu wielopoziomym, struktur zachęt, skutecznego łączenia podejścia ogólnego i oddolnego, modelu partnerstwa stosowanego w polityce spójności oraz partnerstw publiczno-prywatnych ogólnie, z myślą o przeprowadzeniu konsultacji i współpracy z wszystkimi zainteresowanymi stronami w celu zapewnienia umiejętności skutecznego osiągnięcia celów; przypomina, że zgodnie z ramami instytucjonalnymi i prawnymi państw członkowskich władze regionalne i lokalne odpowiadają również za inwestycje publiczne i dlatego należy uznać je za główne podmioty w procesie wdrażania strategii;

19. sugeruje ponadto, że władze lokalne i regionalne oraz zainteresowane strony powinny ponownie zadeklarować zaangażowanie w projekt „Europa 2020” poprzez zawarcie paktu z państwami członkowskimi i Komisją, aby zapewnić poczucie współodpowiedzialności i uczestnictwa, oraz że należy przyjąć kodeks postępowania podobny do kodeksu postępowania dotyczącego partnerstw, przyjętego w ramach polityki spójności na lata 2014–2020;

20. podkreśla znaczenie przyjęcia prawdziwie terytorialnego podejścia do strategii „Europa 2020” w celu dostosowania interwencji i instrumentów publicznych do różnych cech terytorialnych i szczególnych potrzeb; uważa, że podstawowe znaczenie ma powiązanie ogólnego podejścia w ramach strategii „Europa 2020” z podejściem terytorialnym w ramach Agendy Terytorialnej UE 2020; uważa ponadto, że należy umożliwić dostosowane do potrzeb, dobrowolne cele regionalne strategii „Europa 2020”, które powinno się omawiać na szczeblu regionalnym bez nakładania dodatkowego obciążenia biurokratycznego na działania w terenie; podkreśla, że takie dostosowane do potrzeb cele regionalne realizowane na zasadzie dobrowolności powinny być zgodne z nadrzędną strukturą strategii i zawierać się w określonych wcześniej celach; przypomina również w tym kontekście o znaczeniu strategii rozwoju lokalnego kierowanego przez społeczność;

21. uznaje znaczącą rolę miast i obszarów miejskich jako siły napędowej wzrostu i tworzenia miejsc pracy oraz domaga się uwzględnienia w ramach przeglądu strategii „Europa 2020” również szerszego całościowego podejścia do przyszłego rozwoju miast jako podmiotów aktywnie uczestniczących w realizacji celów strategii „Europa 2020”; wzywa zatem Komisję, by zwróciła należytą uwagę na deklarację z Rygi w sprawie programu rozwoju miast, uwzględniając podstawową rolę, jaką odgrywają obszary miejskie – małe, średnie i duże; podkreśla w szczególności potrzebę strategii, która uwzględni

Środa, 28 października 2015 r.

szczególne potrzeby małych i średnich obszarów miejskich, opartej na podejściu wykorzystującym synergię z agendą cyfrową i instrumentem „Łącząc Europę”;

22. wzywa Komisję do przekazania informacji o roli aspektów terytorialnych jako czynników wzrostu gospodarczego, tworzenia miejsc pracy i zrównoważonego rozwoju oraz domaga się uwzględnienia skutków terytorialnych w przeglądzie strategii „Europa 2020”, a także zapewnienia wytycznych co do tego, jak im sprostać; przypomina o znaczeniu konsultacji z władzami lokalnymi i regionalnymi w tym zakresie, ponieważ odgrywają one decydującą rolę w realizacji strategii rozwoju terytorialnego; zwraca też uwagę na rolę, jaką strategię makroregionalne i ogólnie europejska współpraca terytorialna mogą odgrywać w skutecznej realizacji celów strategii „Europa 2020”, jako że wiele projektów rozwojowych obejmuje obszary transgraniczne, w tym kilka regionów i krajów, i może doprowadzić do wypracowania ukierunkowanych na dany obszar reakcji na wyzwania o charakterze długofalowym;

23. dostrzega znaczenie nowego unijnego instrumentu inwestycyjnego, tj. Europejskiego Funduszu na rzecz Inwestycji Strategicznych (EFIS), który pomoże uruchomić do 315 mld EUR na inwestycje z zamiarem zapełnienia luki inwestycyjnej w UE i zmaksymalizowania skutków wydatków publicznych; podkreśla, że EFIS powinien funkcjonować jako uzupełnienie europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych i dodek do nich; ubolewa, że EFIS nie jest wyraźnie powiązany ze strategią „Europa 2020”, lecz uważa, że poprzez swoje cele oraz wybór rentownych i trwałych projektów powinien przyczynić się do wdrażania strategii w konkretnych obszarach;

24. podkreśla ponadto konieczność zapewnienia pełnej spójności i synergii między wszystkimi instrumentami UE poprzez uznanie strategii inteligentnej specjalizacji za jeden z centralnych instrumentów inwestycyjnych, aby uniknąć pokrywania się lub sprzeczności między nimi lub między poszczególnymi szczeblami realizacji polityki; domaga się zatem, by w przeglądzie strategii „Europa 2020” stanowiącej długoterminowe unijne strategiczne ramy wzrostu i zatrudnienia zostało to potwierdzone i by podjąć to wyzwanie dotyczące koordynacji instrumentów politycznych łącznie z EFIS z zamiarem skutecznego wykorzystania wszystkich dostępnych zasobów i osiągnięcia oczekiwanych wyników w kwestii nadrzędnych celów strategicznych;

25. zwraca się do Komisji, aby – z myślą o promowaniu ogólnego harmonijnego rozwoju UE i ze względu na kluczową rolę polityki spójności w realizacji celów strategii „Europa 2020” – uwzględniła w przeglądzie celów i kierunków strategii specyficzne cechy i ograniczenia szczególnych regionów UE, takich jak obszary wiejskie, obszary podlegające przemianom przemysłowym, regiony, które cierpią na skutek poważnych i trwałych niekorzystnych warunków przyrodniczych lub demograficznych, regiony wyspiarskie, transgraniczne i górskie oraz najbardziej oddalone regiony UE, zgodnie z art. 174 i 349 TFUE; w tym kontekście zwraca uwagę na potencjał tych ostatnich regionów w dziedzinie biotechnologii, odnawialnych źródeł energii i bioróżnorodności;

26. podkreśla poprawę rezultatów wynikających ze zwiększenia ilości, jakości i oddziaływania inwestycji w badania i rozwój w ramach skoordynowanego stosowania instrumentów polityki spójności i programu „Horyzont 2020” w kontekście przeglądu śródkresowego strategii „Europa 2020”; w związku z tym zwraca się do Komisji o wzmocnienie wszystkich możliwych interakcji i synergii między tymi dwiema ważnymi ramami polityki w związku z przeglądem celów i kierunków strategii „Europa 2020” oraz o stworzenie internetowego systemu monitorowania, mającego na celu identyfikowanie przypadków łączenia finansowania w ramach europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych z finansowaniem w ramach programu „Horyzont 2020”, EFIS oraz pozostałych programów finansowanych ze środków wspólnotowych; dlatego z zadowoleniem przyjmuje plan wprowadzenia „pieczęci doskonałości” dla wnioskodawców, którzy spełnili kryterium doskonałości, lecz nie mogli uzyskać finansowania w ramach programu „Horyzont 2020”, aby pomóc im w dostępie do europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych;

27. wzywa Komisję do stworzenia spójnego procesu ciągłej oceny w celu dokonywania regularnej oceny postępów w realizacji celów strategii „Europa 2020”, a także do zaproponowania zbioru odpowiednich środków służących ich osiągnięciu i zaleceń dotyczących polityki spójności po 2020 roku; podkreśla też rolę Parlamentu w nadzorowaniu wdrażania strategii „Europa 2020” i polityki spójności w sposób skoordynowany nie tylko w Parlamencie, ale i we współpracy ze wszystkimi odnośnymi instytucjami; w związku z tym apeluje o angażowanie Parlamentu w stosownym czasie we wszystkie istotne dyskusje nad kształtem strategii politycznych objętych zakresem strategii, ich realizacją i oceną; przypomina, jak ważne jest włączenie w tę wymianę poglądów również Komitetu Regionów, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego, parlamentów krajowych i regionalnych, władz lokalnych i regionalnych oraz innych zainteresowanych podmiotów i stron;

Środa, 28 października 2015 r.

Przyszła polityka spójności – spojrzenie wykraczające poza perspektywę krótkoterminową

28. uważa, że już sam przegląd strategii „Europa 2020”, który poprzedzi przedstawienie wniosku dotyczącego śródkresowej rewizji wieloletnich ram finansowych (WRF) na lata 2014–2020, będzie stanowił podstawę struktury przyszłej polityki spójności po 2020 r., a także innych instrumentów WRF; podkreśla w związku z tym znaczenie skutecznego rozwiązania wszystkich wyrażonych powyżej obaw przy jednoczesnym zapewnieniu ciągłości podejścia strategicznego; przypomina również o wartości dodanej ogólnounijnej polityki spójności, która musi pozostać jednym z podstawowych instrumentów inwestycyjnych UE na rzecz wzrostu, zatrudnienia i ochrony klimatu, zapewniając jednocześnie wyważony i harmonijny rozwój w całej UE jako katalizator zmian i stymulator wzrostu również w słabiej rozwiniętych regionach; podkreśla w związku z tym potrzebę zadbania o utrzymanie zrównoważonego poziomu finansowania europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych po 2020 roku;

29. zaznacza, że zarówno przyszła polityka spójności, jak i przyszła długoterminowa strategia unijna powinny zostać wstępnie nakreślone przed końcem obecnej kadencji Komisji, pamiętając, że w 2019 r. odbędą się wybory do Parlamentu Europejskiego, oraz że nakłada to istotne konkretne ograniczenia czasowe na współprawodawców co do harmonogramu negocjacji, a także na Komisję i państwa członkowskie co do przygotowania i przyjęcia nowych umów partnerstwa i programów operacyjnych przed początkiem obowiązywania następnych WRF; stwierdza równocześnie, że będą również prowadzone negocjacje w sprawie przyszłych WRF; wzywa zatem Komisję do uwzględnienia wszystkich konkretnych ograniczeń wynikających z wzajemnych powiązań i wymogów związanych z koordynacją czasową oraz do opracowania spójnego podejścia do przyszłej długoterminowej unijnej strategii trwałego wzrostu i zatrudnienia, budżetu UE, zwłaszcza polityki spójności, i innych instrumentów w ramach WRF;

o

o o

30. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, państwom członkowskim oraz regionom.
